

[Oluf Johansen.]

hjemlige Marked, og selv om man nu i lige saa høj Grad har Hjemmemarkedet med i sin Omsorg, er det vel stadig Eksportæggenes, der driver Værket og giver den stadig fremadskridende Lovgivning Fart. Tidligt blev det fastslaaet, at Æg til Salg skulde være friske, medmindre de blev solgt med anden Betegnelse, og det blev forbudt at udføre Æg af sekunda Kvalitet. Dermed var Linien lagt for en fremadskridende Udvikling, der skulde kunne sætte en passende Fart i Fremskridtet.

Af de lange Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, fremgaar det, at det ikke gik saa glat. Æg er en Vare med en fast og skør Emballage, og naar Indholdet ikke ligefrem løber ud af Æggene, kan de, i hvert Fald med lidt Held, slippe igennem de forskellige Handelsled til Forbrugerne. Det var derfor en naturlig Udvej at forfølge Sagen, først og fremmest økonomisk, med Fradrag. Den Lov, der blev vedtaget i 1939, kom imidlertid ikke til at betyde det, som var ventet. Krigen kom, og en stor Nedgang i Ægproduktionen blev Følgen af Indskrænkningerne i den frie Adgang til at købe Fodermidler, ligesom Landmændene i første Række lod Foderstofmangelen gaa ud over Hønsene. Produktionen gik ned, Kontrollen slappedes, og Lovens Bestemmelser blev i høj Grad overset. Den, der mest staar som Tilskuer, vil maaske mene, at det nu havde været tilstrækkeligt at føre Loven af 1939 ud i Livet efter dens Ord og Aand. Jeg husker af Forhandlingerne dengang, at der var stor Tvivl om, hvorvidt Fremskridtene kunde tages af Producenterne og de forskellige Led i Omsætningen. Nu er Initiativet taget, og alle, der paa forskellig Maade repræsenterer Producenterne, har gjort Indstilling om en ny Lov.

Jeg er lidt usikker paa, om man ikke paa visse Omraader maaske gaar for vidt, men efter de Bemærkninger, den højtærede Landbrugsminister fremsatte i sin Forelæggelsestale om, at med Hensyn til Emballagespørgsmaalet vil Lovens strenge Bestemmelser blive stillet noget i Bero, er jeg for saa vidt beroliget.

I Anledning af de Betragtninger, det ærede Medlem Fru Nikoline Winther fremsatte om Hønsenes nervøse Tendenser, vil jeg gerne sige, at den højtærede Landbrugs-

minister nødvendig ved sin nye Æglov skulde bringe for stor Forvirring i Hønsogaarden. Og naar nu den højtærede Statsminister ved en Lov om Sommertid maaske yderligere gør Hønsene rundtossede, saa kan vi maaske komme til at staa over for Problemer, hvor Nervøsiteten hos vore elskelige tobenede Æglæggere kan gøre sig ubehageligt gældende.

Mine Betragtninger vedrørende Lovforslaget vil jeg gerne føre derhen, at jeg er tilfreds med Ministerens Bemærkning om, at man ikke foreløbig vil gaa saa vidt som i Lovforslaget fastslaaet; man vil gaa frem Skridt for Skridt, saa at Producenterne og de forskellige Handelsled er i Stand til at tage Udviklingen. Jeg vilde mene, at et effektivt Stemplingssystem maatte kunne løse Opgaven. At Fradrag skal finde Sted, er absolut rigtigt, thi Kvalitetsbetalingen skal være fuldt effektiv. Selvfølgelig maa Æg ikke hengemmes hverken hos Producenten eller i noget Handelsled.

Vort Parti vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse i Haab om, at de, der skal administrere Loven, vil gøre det med Fornuft. Retningslinier er afstukket i Loven, men det er i høj Grad en Bemyndigelseslov til den højtærede Landbrugsminister og hans Udvalg. Gang paa Gang siges der i Lovforslaget: „Ministeren kan...“, „Ministeren fastsætter...“ og „Ministeren kan forbyde...“ o. s. v. Mine Bekymringer maa ikke opfattes som Udtryk for Mistillid til Ministeren eller andre, der skal administrere Loven, men for et Haab og en Forventning om, at man vil tage alle fornødne Hensyn. Jeg bifalder, at Lovens Formaal forfølges til Gavn for vor Ægproduktion og til Sikkerhed for dens omfattende og vidtforgreneede Handel.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg takker samtlige Ordførere for den Velvilje, der er givet Udtryk for over for Lovforslaget.

Det er rigtigt, at det er en meget betydningsfuld Lov, og det er ogsaa rigtigt, at det er en Lov, der giver Ministeren en meget stor Bemyndigelse, men jeg kan alligevel ikke lade være med at sige, at naar denne Bemyndigelse ikke er blevet større, skyldes det bl. a., at jeg har frabedt mig det, naturligvis ikke af Hensyn til mig selv, men af